

Tegen de vervuiling van de Vecht in vroegeren tijd

Tegen het smyten van doode Krenge en andere Vuyligheyd in de Vecht, en andere Rivieren.

I. Placaat van Maximiliaan van Bourgoigne, Stadhouder, en Raden 's Hoofs van Utrecht, tegen het werpen van doode Krenge en Vuyligheyd inde Vecht, en andere Rivieren, den 2 Junii MDLII.

Maximiliaan van Bourgoigne, Heere van Beveren, van der Veere Ec. Stadhouder Generaal, Praesident en Raden 's Keysers in den Hove van Utrecht, den eersten Deurwaarder, of Pander in denselven Hove, salut. Alsoo ons die Praelaten en Ecclesien, de Edelen en Ritterschap, mitsgaders die Stad van Utrecht, te kennen gegeven hebben, hoe dat in de Vecht, en andere Rivieren 's Lands van Utrecht, daaglijks veele krenge en vuyligheyd geworpen worden, die daar blijven leggen, seer qualyk ruykende, ende stinckende, sulks dat daardoor de voorsz. Rivieren geïnfecteert, en alle menschen, die de voorsz. Rivieren gebruyckende zijn, overmits den stanck ende quade lucht van de krenge, behindert, ende daar van siek worden. Soo is 't, dat wij begeeren in 't geent voorschreve is te remediëren, ordonneerende en committeerende bij desen, te trekken ter plaatse, alwaar men gewoonlijk is publicatie te doen, en aldaar openbaarlyk van wegen de Keys. Majt. onsen Alzezenadigsten Heere, interdiceert en verbied een ygelyk, wie hij zij, eenige krenge, of vuyligheyd in de voorschreve Rivieren te brengen, ofte werpen, op poene van twee Keysers gulden: beveelende den geenē, t'eynde wiens erven sulke krenge ende vuyligheyd bevonden sullen worden, deselve terstont te verbrenge, op poene van een Keysers gulden, te appliceeren de voorsz. poenen, de eene helfte ten behoeven van den aanbrenge, en de andere helfte ten profyte van den Officier van de plecke. Des te oirconde hebben wij 't segel van

justitie bij forme van Placate hier op doen drukken, den 2 Juny 1552.

II. Placaat van de Ed. Mog. Heeren Staten 's Lands van Utrecht, ten fine voorsz. in dato den 2 August. MDCCXIII.

De Staten van den Lande van Utrecht, interdicieren allen ende een yder, eenige doode beesten ofte krenge in de Riviere de Vecht, ofte de slooten daar in uytwaterende, te werpen, op poene van vijf-en-twintig guldens op yder beest, of krenge te verbeuren; ende verstaan verder, dat den eygenaar, voor wiens Land de voorsz. beesten, of krenge in de riviere, ofte slooten leggen, geobligeert sal zijn deselve daar uyt te doen vissen, ende te doen begraven, op poene van vijf guldens tot boete te verbeuren; ende autoriseren Haar Ed. Mog. boven den Maarsschalk en de Cameraar van 't Zandpad, ook tot de beboetingen te doen de Schouten, Schepenen, Gerechtsboden van de respective Gerechten langs de vecht leggende. Ende ten eynde een yder daar van kennisse bekome, sal dese langs de voorsz. Riviere de Vecht worden gepubliceert ende geassigeert na behoren. Gedaan t' Utrecht desen 2 Augusti 1713. Was gearapheert, D. V. Veldhuysen, v. t. onder stond, ter Ordonnantie van mijne voornoemde Heeren de Staten. Ende was onderteekent, P. Voet van Winssen. Hebbende ter zijde op 't spatium gedrukt 't cachet van de Hooggemelte Heeren Staten in rooden wassche.

Overgenomen uit Deel II van het groot Utrecht's Placaat Boek.

J. D. BASTERT.

Breukelen Sint-Pieters, Juli 1933.
